

pomoć, što pružaju saveznicima junačke čete engleskih kolonija. Najviše je ratno vijeće zatim ispitivalo sadašnji položaj sa sviju stanovišta uz sudjelovanje generala Focha i vojničkih stručnjaka. Bijahu stvorene zamašne odluke. Vijećanju prisustvovali također ministri vanjskih poslova Sonnino i Pichon, državni tajnik za vanjske poslove Balfour, ministar blokade Lord Millner, general Foch, ministar Henry Wilson, maršal Haigh, general Pershing, belgijski generalmajor Guillaing i stalni vojnički zastupnici saveznika u Versaillesu.

*** Rat na moru.** Wolffov ured javlja od 8. t. m.: Jedna naših podmornica, što je operirala u Sredozemnom moru, potopila je iz dobro zaštićene povorkke četiri skupocijena parobroda sa 15.000 bruto registarskih tona. Peti je parobrod od okruglo 5000 tona bio pogodjen i teško oštećen jednim torpedom, ali je po svoj prilici mogao doprijeti do bližnje luke. — Poglavica admiralskog stožera mornarice.

*** Car je dignuo narodnog zastupnika Concija sa mjesta tirolskog zemaljskog podkapetana.**

*** Carica, koja je болоvala od influencije, posve se oporavila.**

*** Njemački poslanik u Moskvi umoren.** Wolffov ured javlja od 6. t. m.: Danas prije podne zamoliše dva gospoda njemačkog poslanika u Moskvi za pogovor, što im je grof Myrbach dozvolio u prisutnosti legacionog savjetnika Rieglera i jednog njemačkog časnika, koji je bio prisutan u sobi. Oba nepoznata izvukose revolver, te izpališe hitac, kojima je carski poslanik bio na glavi lako ranjen. Još prije, nego ih je liko mogao sprečiti, bacise nekoliko ručnih granata i spasiše se skočivši kroz prozor na cestu. Grof Myrbach, koji je bio teško ranjen, preminuo je doskora za tim, a da se nije osvijestilo. Oba ostala gospoda ostaše neozledjena. — Cim se doznalo za zločin došli su komesari za vanjske poslove, Clicherin i Karaban, u njemačko poslanništvo te su izrekli zgražanje i žaljenje sovjetske vlade nad pretresljivim događajem. Žalbože nije do sada uspelo doći u trag zločincima i uapasti ih. Dosadašnji rezultat odmah provedene istrage dopušta nagadjanje, e se radi o agentima u službi sporazuma.

*** Zabranjen list — prije nego što se pojavio!** Kako smo javili, je imao u Varaždinu izaći prvi broj novog lista „Volja Naroda“. List je na vrijeme prijavljen i, kako smo obavijestili, prvi broj je već bio prošao cenzuru. Kad je trebao biti štampan, došla je policija u tiskaru, zaplijenila šlog i zabranila izlaženje lista — radi nestajice papira!

*** Izbori u Nizozemskoj.** U Nizozemskoj obdržavali su ovih dana izbori, po novom proporcionalnom, savršenom izbornom pravu. Čitava je zemlja podijeljena u 18 izbornih kotara, a glasuje se na listine od deset kandidata. Glasovi predani po različitim izbornim kotarima za istu stranku ili za stranke, koje su sklupile u tom pogledu kompromis, p-punjavaju se, tako, te jedan zastupnik, koji nije u nijednom kotaru dobio dostatan broj glasova, da bude izabran, smije biti ipak izabran, ako je u dva ili više kotara postigao određeni broj. Kod zadnjih je izbora pobijedila desnica. Od 100 sjedišta osvojila je ona 42 mandata. Liberalci su dobili samo 14 prema 25 mandata kod pređašnjih izbora, a socijalni demokrati 22 prema 15 u dojakošnjoj komori. Velik su uspjeh polučili također socijalni demokrati. Njihovo glasilo „Ilit Volk“ pozdravlja u uvodnom članku rezultat izbora te ističe činjenicu, da je socijalna demokratska stranka po broju zastupnika druga u državi. U vanjskoj će politici uložiti stranka sve sile, da se očuva zemlji neutralnost i da se spreči, e bi se Nizozemska uplela u rat.

*** Prigodom sultanove smrti posjetio je carski par jučer turskog poslanika u Beču Hussein-Hilmi-pašu, kojemu su izrazili Svoje saučešće.**

*** Odsudjen iredentista.** U Beču bio je od domobranskog divizijskog sudišta odsudjen na smrt talijanski iredentista Ferruccio Cirilo, koji je u starosti od 18 godina studenoga 1914. pobjegao u Italiju i stupio u talijansku vojsku, u kojoj se je borio protiv Austrije. Na Hermadi bio je zarobljen. Na pitanje, da li si pridržaje pravno sredstvo, odgovorio je: Velim samo, da se kajem za svoj čin.

*** Prigodom svečanosti američanske nezavisnosti** obdržavalo se u Rimu veliko slavlje. Garibaldinci su bili poredani pred kipom „Rome“ na trgu Venezia sa zastavama Trsta, Istre i Dalmacije. Govorili su gradonačelnik rimski i ministar Bissolati, a da nije kazali ništa novoga. Za tim je krenula povorka pred američansko poklisarstvo, gdje je nar. zastupnik Barzilai pročitao dnevni red, koji izražuje udiviljenje nacije za američanski narod i njegove velike vodje.

*** Bugarske novine posvećuju preminulom sultanu članke pune simpatija.**

*** Oružje u Iraku.** Reuterov ured javlja: Re-darstvo je u grofoviji Gallway i u susjednim grofovijama izvelo premetačine, kod kojih je zaplijenilo 100 pušaka i inog oružja. Premetačine su se izvršile gotovo bez upadica.

Iz bivšeg ruskog carstva.

Budimpeštatski „Az Est“ donosi na uvodnom mjestu članak, u kome se prikazuje uloga češko-slovačkih četa u Rusiji. U članku se među ostalim kaže: To već znadete, da je upravo onuda, kad su Česi počeli živjeti u najljepšem prijateljstvu s Rusima, kad je u Pragu bio običaj velike gospode, da po nedjeljama idu na misu u rusku crkvu, kad su Česi preko madžarskih brda i nizina stiskali ruke ojačalim Srbima, izbio rat i Česi su morali poći u rat s Rusima. I kako su Česi sa cijelim grupama prebjegavali k svojim prijateljima, k Rusima, k našim neprijateljima, Rusi držali su ih neko vrijeme u ropstvu, zatim su sastavili od njih čete „družine“ koje su u međunarodnom novinsko-brzojavnim jeziku prozване „češko-slovačke brigade“, među njima. Rusima je kasnije dosadilo rat, otjerala se cara i sklopiše mir. No Česi su prkosili i naglašivali. Izvolitel — rekoše im Rusi, a!i onda otdite iz zemlje, tu više niko ne ratuje. I češko-slovačka brigada krenula je prema Sibiriji, da se u Arhangejsku ukrcaju u ladje i odu u onu sretnu zemlju, gdje još ratuju... Došavši u Sibiriju, Čeh je zastao. Nije išao da je da traži rat, već je počeo ratovati tamo gdje je bio. Sružbene vijesti dolaze, da Česi, koji su kod kuće bili maleni narod u monarhiji, tamo postali veliki neprijatelji, i Rusi, ka kojima su prebjegli, mobilizuju vojsku protiv njih. Ima čeških generala, sigurno i češki generalni stožer i češko-etapno područje, daleko tamo u Sibiriji Česka je rat...

„Corriere della Sera“ bavi se prilikama u Rusiji i veli, da antantne vlasti ne smiju da skrštenih ruku gledaju, što se u Rusiji zbiva. Treba za to okupiti sve elemente, koji hoće, da se uspostavi mir u zemlji. Ako toga antanta ne bude učinila, onda će ju Njemačka preotći. Zato valja, da antanta u tu svrhu poduzme korake u Sibiru i ondje provede takove mjere, kao što ih Njemačka provodi u Ukrajini.

Londonski listovi javljaju iz Moskve, da je veliki knez Mihajlo Aleksandrovič izdao proglas, u kojem veli, da je namjeran okupiti oko sebe sve elemente, koji su vojni, da se uspostavi poredak u zemlji i da se podigne stara snaga i ugled Rusije, koja je izgubljena revolucijom i rasturanjem konstituante. On da će dati svakome amnestiju, koji će mu pomoći.

Neues Wiener Tagblatt“ javlja iz Kijeva, da je zadnja odredba ukrajinske vlade naložila seljacima, da povrate veleposjed njegovim posjednicima. Sve promjene pridržavaju se zakonitoj agrarnoj reformi. — Kod nedostatnosti današnje eksekutive zavisi uspjeh te naredbe o danim prilikama. Feldmaršal von Eichhorn odredio je, da četva ove godine mora pristati onima, koji su obradili polja, dakle seljacima, e ne bi ovi uopće želi i uništili poljske plodove, čim bi došli, e će im se opet oteti zemlja.

„Tempsu“ javljaju iz Petrograda, da se u krugovima, koji stoje blizu njemačkom poklisaru barunu Munnu glasa, da će sovjetska vlada u slučaju intervencije saveznika pozvati njemačke čete u pomoć.

Vijeće pučkih komesara izdalo je sljedeću objavu: Predsjednik sovjeta murmanskog područja, Jurjev, koji je prešao k englesko-francuskim imperijalistima i koji je sudjelovao kod neprijateljskih čina protiv republike sovjeta, proglašuje se neprijateljem države i nalazećim se izvan zakona. Kako javljaju novine, proglasio je sovjat ratno stanje u Arhangejsku.

Polag vijesti „Nationaltidende“ iz Stockholma, izjavio je Lenin u pogovoru sa moskovskim zastupnikom glasila stockholmskih sindikalista „Folkes Dageblad“, da vijest o umorstvu bivšeg cara ne odgovara činjenicama.

Moskovske novine od 3. t. m. objavljuju sljedeću Leninovu zapovijed: U Murmansku iskrcalo se unatoč prosvjedu komesara za vanjske poslove, tudje vojništvo. Sovjet vladinih komesara predpisuje im, da šaljem tamo bojište sile, e bi zaštitio obalu Bijelog mora od osvojenja pod inozemskim imperijalistima. Radi toga naredjujem sljedeće: Tko podupire inozemsko vojništvo, direktno ili indirektno, bit će smatran vojnikom i smaknut prema ratnim zakonima. Transport ratnih zarobljenika, naruženih ili nenaruženih ili pojedinih osoba je svakako zastražen. Svaki, koji se tome usprotivi, bit će kažnjen po ratnom zakonu. Za vožnju na obali Bijelog mora treba tu i inozemcima svakako dozvola najbližnjeg komesarijata okružnog suda. Putnici, koji budu zatečeni bez navedenih iskaza, bit će uapšeni.

Iz slavenskoj svijeta.

Plaketa Praga Ljubljani. U utorak je na putu u Crikvenicu prispio u Ljubljani Jaroslav Kvapil, češki pjesnik i dramatičar, dramaturg narodnog divadla u Pragu i glavni priredjivač prekrasnih jubilejnih svečanosti mjeseca svibnja u Pragu. U imenu

kaza. Iznog ljubljanskog konzorcija pozdravio ga je Fr. Govekar izručivši mu pozdrav ljubljanskog župana dr. Tavčara. Jaroslav Kvapil izručio je za grad Ljubljani u veleukusnoj kutiji veliku srebrnu plaketu. Kutija u svjetlocrvenoj koži imade pod reljefnom dramatskom maskom sa češkim lavom zlatnim slovom urezan napis: „1868 Narod sobe! 1918“; unutarnjost je kutije iz sive kože te imade zlato uvezano posvećenje: „Lublani na pamet jubilejnih slavnosti češkeho Narodniho divadla u Prage v kvetnu 1918.“ (Ljubljani na uspomeni jubilejnih svečanosti češkog narodnog kazališta u Pragu u svibnju 1918.) Plaketa u srebru pokazuje na glavnoj strani pod široko razgranjenom slavenskom lipom klečecg muža, koji hvata desnicom padajuše voće, na lijevo teče Vltava u Vyšehradu, u pozadi se vidi slavna češka gora Rip, na desno su početi ri-ječi govora dr. K. Sladkovskog pri otvaranju svečanosti polaganja temeljnog kamena: „Zapleše! dlouho svirane srdce češke; zapleše s nim srdce slovanske“ (zajasaj dugo okovano srce češko, zajasaj s njim srce slavensko!). Nad lipom je napis: „Narod sobe!“ Suprotna strana imade u sredini napis: „Na pamet narodniho divadla“, a u obliku širokog vijenca vije se oko napisu reljef, koji prikazuje povorku pri pre-stavonoša na konju, trojica akademičara, trojica konjanika na jurećim konjima, dvojica radnika, dvojica Sokola, a u sredini svih vijenčama i vrpčama ukrašen temeljni kamen ripski, koji vuče četvero iskićenih konja. Izvanredno fin, jasan i ukusan jest taj reljef, naravan. Idealno simboličko češko djelo izvršio je češki akad. kipar O. Spanje, kutiju češki umjetni obrtničar K. Lindauer. („Slovenski Narod“)

Narodno zborovanje u Splitu. Splitsko „Novo Doba“ javlja o zborovanju dalmatinskih prvaka u Karamanovom kinu u Splitu, na kojem bi prihvaćena bila politička rezolucija: „Hrvat i Srbi iz svih krajeva Dalmacije, pristalice svih dalmatinskih predratnih stranaka, na sastanku u Splitu dne 2. srpnja 1918., jednodušno su složni u sljedećim mislima vodiljama: 1. Ozbiljno historijskog čava, koji preživljavamo, zajedništvo predratnih progona i nevolja, bjeleđane osnove naših narodnih neprijatelja, upravljene direktno protiv našoj narodnoj ekzistenci, već su zbrisali sve stranke i njihove razlike, te duhovno ujedinile sveukupno pučanstvo dalmatinsko u jednoj političkoj misli i jednom političkom cilju: biva, da etničko-jedinstveni narod Srba, Hrvata, Slovenaca ima neotudljivo pravo i dužnost, da srestvom samoodređenja ostvari svoju jedinstvenu nezavisnu državu. Prenaj tome smatramo nužnim jedinstveni politički rad čitavog pučanstva dalmatinskog, dok god ne bude postignuto ili barem obezbjedeno postignuće toga vrhovnoga narodnoga cilja, a svako cijepanje narodnih sila zbog pitanja drugog reda ili koja danas nijesu aktualna, smatramo za narodnu stvar štetnim. 2. Bira se uprava Narodne Organizacije u Dalmaciji, Srba, Hrvata, Slovenaca sastojeca od 16 lica, koji se broj može do potrebe kooperacijom i povećati. Ta će uprava voditi akciju u Dalmaciji u smislu ovih načela, te će sudjelovati a do potrebe pokrenuti identičnu ili analognu akciju za okupljanje nezavisnih narodnih elemenata u drugim našim krajevima i u tu svrhu će odrediti delegate Dalmacije za eventualno opće narodno vijeće Srba, Hrvata i Slovenaca“. Osim toga bi prihvaćeno 15 točaka gospodarske rezolucije, u kojima se protesta stira protiv tome, što je Dalmacija bila prepuštena sama sebi i svome gladovanju, izabire se odbor od 8 lica, koji ima zadaću, da stane na put lihvarstvu i pobrine se, da se dalmatinske proizvode (suhe višnje, smokve, rogače, slane srdjele, kosice itd.) zamjeni sa živežom; ulje se mora ostaviti pučanstvu, koje oskudijeva na masti, sladora se dopremiti u Dalmaciju 350 vagona najdalje dokolovoza, osim toga ima se preurediti mesarska institucija, dobiti zemlji ugljena, ne smije se rekvirirati domaću vunu za izvoz iz pokrajine, a riharska se akcija neka upriliči tako da bude u korist također pučanstvu; a ne samoj vojništvu kao dosada. Rezolucije, prihvaćene na sastanku bit će obrazložene narodu te dostavljene svim autonomnim, zemaljskim i državnim vlastima. Na zborovanju govorili su dr. Gajo Bulat, don F. Ivanšević, dr. Krstelj i drugi. U gospodarski odbor bilih izabrani: dr. Petar Baturić, don Niko Gamulin, dr. Prvislav Grisogono, don Frano Ivanšević, Jovo Matačić, Simun Rak, Marko Stojčić i dr. Vjekoslav Škarica. A u politički odbor: don Ante Anić, dr. Roko Arneri, pop Jovo Bućin, dr. Gajo Bulat, dr. Uroš Desnica, dr. Mate Drinković, Juraj Duboković, Ante Frančić, Ivo de Grisogono, dr. Ivo Krstelj, dr. Jerko Machiedo, dr. Ivan Majstirović, Milan Marušić, Dujani Mikačić, Pavao Roca, Otac Roko dr. Vuković. Sastanku nisu prisustvovali: dr. Ivčević, Prodan, Biankini i Frančić, koji su poslali pozdrav i ispriku.

Iz Hrvatske. Narodni se blagdan proslavio ove godine u Hrvatskoj nada sve svečano. Uspjeh je natkrižio sva očekivanja. U prvom se redu u tom

taviju is-
ahu. Po-
bilazile
iročad. N-
jeka, što
e dokazi
Dvaj dan
e saboru
Dušan Po-
pavio sa g-
Medju os-
trebito d-
Za pravi-
otrebniija
e „izdrža-
one politi-
težnje. Ka-
kovci spre-
šava radi
Pozvanima
znaju da u-
znamo jed-
koji umjet-
misom neč-
držaca se
jedan dio
se ujediniti
hude spoji-
i Slovenac
nego jugos-
izbornog p-
rena narod-
traže kome-
pufeve. Ko-
ne nosi pog-

dana. Pod
e da se oc-
jugoslovenski
hrvatske i
Toma Lorenc
za našu ubo-
jeći: „Odob-
vinskom vij-
deklaracije s-
sano u duši
njenjem i s-
naše siročad-
užasima rata
najbliže i na-
Vama, veliki
se tako, da s-
mašenu svotu
beznog srca
kupljali, koja
naručja i da
u svog rodjak
da se tjelesn
djeco miša, ko-
ne zaboravite
činite!ju veliki
kazat čete naj-
cima jednog r-
like domovine
Slovinci, Hrv-
jednog roda!
propasti i sm-
jima, slava ma-
rodnim borcim
naknadno.) —
K 20: dr. Vesel
N. N., Seražin,
Rafael Jurčić;
Mate Sandač; d-
Marije Rikato r-
juću djecu po K-
Fede., Kata. Mil-

Pred uazo
odmah za kućni
jutro prolaze od
smee i voze ga
mirno i ostalo u
institucija u našo
mekto red. Preko
jakim ostancima
osta omi zaprijma
sabire kod pome-
taknuti osobito ku-
za našu priču. Ali
života, na kojega
Ne znamo, št-
sineće; ali bilo je
kora otopljenog k-
krumpir. Sanduk je
predmet u kući, e
poseban inventar. F-
njega, a da ga nije
Neki dan otv-
nekamo. Nijesam jo-
nicu, a sanduk kao

avio ga je
anskog žu-
je za grad
plaketu
reljefnom
latnim slo-
18"; unu-
vevano
ilejnih
diva dia
uspomenu
azališta u
okazuje na
lavlenskom
padajuće
pozadi se
iočetih ri-
nju sveč-
lej dluho-
lovanske"
njim sree
Na patriet
mene na-
ca vije se
pr. pre-
Prag. Za-
rojica ko-
a, dvojica
a ukrašen
iskicnih
aj riljev,
posvema
izvrš'o je
umjetni
arod")

javlju istaknuo bijeli Zagreb, koji je bio u svečanom
uhu. Poslije podne zatvorilo se svi dućani. Ulicama
bilazile su djevojke i mladići i sakupljali za našu
iročad. Na Zrinjevcu je svirača glazba. Nije bilo čo-
jeka, što ne bi bio nosio trouglastih znakova, kojim
e dokazivao, da je doprinjeo svoju za gladnu djecu.
Ovaj dan će ostati svima u pameti. — U hrvatskom
e saboru 4. srpnja izrekao zastupnik koalicije dr.
Dušan Popović znamenit govor, u kojem se opširno
pavio sa gospodarskim pitanjem Hrvatske i Slavonije.
Medju ostalim kazao je taj zastupnik: Zato je po-
trebito da se preuredi naš položaj s Ugarskom.
Za pravični odnos između Hrvata i Ugarske naj-
potrebnija je — financijska samostalnost. Priporočila
e „izdržavanju Hrvatske“ sredstva su za agriaciju
e politike, u koju ulaze hrvatske imperijalističke
težnje. Karakteristično je, da su moćni faktori i fran-
koveci spremni na oktroj. Narodni problem se ne rije-
šava radi dobrog vadanja, ne honorirše se radi toga.
Pozvanima je svejedno Srbin ili Hrvat, oni dobro
znaju da mi govorimo istim jezikom i da sutra mo-
žemo jednodušno misliti. Što će sada dr. Horvat,
koji umjetno podržava borbu? Trikovima i kompro-
misom neće frankovci ostvariti slobodu, a srca vlas-
očica se ne osvajaju — denuncijacijama, prikazujući
jedan dio našeg naroda kao „nepouzdan“. Mi ćemo
se ujediniti, kad se za lute ne bude pitalo i kad nas
bude spojilo zajednički naš jezik. Ja sam Srbin, Hrvat
i Slovenac ili ako hoćete ni jedno, ni drugo, ni treće,
nego Jugosloven. Koalicija je činila sve za proširenje
izbornog prava, ona je to učinila da prava i nepatvo-
rena narodna vođa dodje do izraza, dok frankoveci
traže komesarijate, i traže neke tajne saveznike i
pufeve. Kod nas niče novo pokoljenje, koje na sreću
ne nosi pogreške naše politike i to je dobro.

Domće vijesti.

Za stradajuću djecu — prigodom Narodnog blag-
dana. Pod dojmom godišnjice svibanjske deklaracije,
te da se oduže našim borcima za slobodu i prava
jugoslovenskog naroda, sastojede se iz slovenske,
hrvatske i srpske grane, sakupili su u Medullnu
Toma Lorencin i Josip Grahačić svotu od K 487.62
za našu ubogu stradajuću djecu uz ove popratne ri-
ječič: „Odobravajući rad naših zastupnika na care-
vinskom vijeću, koji su krenuvši stazom svibanjske
deklaracije samo ono učinili, što je duboko bilo ukle-
sano u duši i srcu našeg rascijepkanog i za sjed-
njenjem i slobodom čeznućeg naroda, sjetismo se
naše siročadi, jer osjećamo veliku potrebu, da pred
uzasimna rata i glada spasimo ono, što je našem sreću
najbliže i najmilije, našu djecu. Ne mogavši da se
Vama, veliki boreci, drukčije zahvalimo, zahvaljujemo
se tako, da smo se složili drug uz druga i sakupili
množnu svotu, koju su darovali iz svog dobrog i lju-
beznog srca spram Vama. Za našu djecu smo sa-
kupljali, koja su morala da bježe iz svog najčistog
maruđu i da daleko od rođene grude traže kruha
u svog rođjaku i dobročinitelja, u koga su se sklonili,
da se tjelesno spase i duševno preporode. A vi,
djeco mila, koja ste naša zaštitu u dalekog prljatela,
ne zaboravite nikada, da ste dužni tom svome dobro-
činitelju veliku zahvalnost. A zahvalnost svoju po-
kazać ćete najbolje, budete li se uvijek priznavali sin-
cima jednog roda jugoslovenskog i jedne majke ve-
like domovine naše. Ne zaboravite nikada da smo svi
Slovinci, Hrvati i Srbi, sinovi jedne krvi, djeca
jednog roda i ta bratska ljubav spašava i vas od
propasti i smrti. Slava vašim i našim dobročinite-
ljima, slava majci našoj Hrvatskoj, slava našim na-
rodnim borcima!“ (Imena darovatelja donijet ćemo
naknadno.) — U istu svrhu pošle: Mbuk K 50; po
K 20: dr. Veseli, dr. Krmpotić, Neimenovani; po K 10:
N. N., Seražin, Petričević, Josip Kovačić, Sime Fabian,
Rafael Jurčić; po K 5: Antun Zgrablić; po K 3:
Mate Sandač; da počaste uspomenu preminule sestre
Marije Rikato rođjene Kirac pošla za našu strada-
juću djecu po K 1: Stjepan Kirac, Luka Kirac, Nježa
Fede, Kata Milošević. — Ukupno K 671.62. Juče-

Sanduk za smeće.

Pred ulazom u naš stan postavljen je u ku-
odmah za kućnim vratima sanduk za smeće. Svako
jutro prolaze od kuće do kuće vozovi, koji sakupljaju
smeće i voze ga daleko izvan grada. Tako je bilo u
mirno i ostalo u ratno doba, možda jedina korisna
institucija u našoj općini, kojoj nije rat znatno po-
metio red. Preko dana puni se ovaj sanduk svako-
jakim ostancima, otpadcima, prahom, tražama i
ostalom zaprljanom i zaprašenom robom, što se
sabire kod pometanja soba i kuhinje. A moramo is-
takući osobito kuhinju, jer imade posebno značenje
za našu priču. Ali to nije priča, već događaj zbiljskog
života, na kojega me upozorio puki slučaj.

Ne znamo, što se sve strpalo u ovaj sanduk za
smeće; ali bilo je katkada mnogo izgledanih kostiju,
kora olupljenog krumpira, kadgod i kakav gnjili
krumpir. Sanduk za smeće u ostalom nije tako važan
predmet u kući, e bi se o njemu vodio u kućanstvu
poseban inventar. Prolazili smo sto puta na dan mimo
njega, a da ga nijesmo primijetili.

Neki dan otvorim naglo vrata. Zurilo mi se
nekamo. Nijesam još položio stopala na prvu stepe-
nicu, a sanduk kao da je oživio. Kroz rupu između

rašnji iznos K 880.60; ukupno K 1,562.22. — Hvača
plemenitim darovateljima! — Tko još nije izvršio
svoje dužnosti, neka to učini čim prije!

Medju našim vrlim momcima sakupiše go-
spodin Jurić 91 krunu 80 fillira. — Pod geslom
„kad otaca nema, nek se spasi djecu“ darovao u
„Mornaričkoj bolnici“ za našu siročad: Po K 20:—
Dr. Waldek, Antun Jarc, Bartol Stipičić, Dragan An-
drić, Perike Vučetić, Viktor Krišković, Valerieje
Bronzin; po K 10: dr. Korenčan, dr. Kobal, dr.
Driml, dr. Dvorsky, Mr. Dibliček, Mr. Bena, Mr.
Kuder, Antun Begović, Miho Domijan, Roman Je-
len, Mijo Lukačić, Lovre Marinić, T. Lisičin; po
K 5:—: Staričević, Bebić, Tonković, Jurićev, Katu-
narić, Petrov, Galović, Anté Stambuk, Ivo Mašina,
Marko Ilijić, Antun Farac, Božidar Vljajić, Juraj
Tomasić, Josip Sindičić, Ergo Belamarić, J. Gra-
gorović, Uroš Marčić, Krste Zaninović, Oldrich
Sulc; po K 6:—: Stjepan Mihanović, Ante Vuko-
repa; po K 4:—: Ivan Kačić, Cvitan, Zuccon, Mate
Oštrić, Krunoslav Predovan, Niko Narušić, Sava
Čakić, Božo Tartaro, Urnjova; po K 3:—: Vasilj
Traživuk, Roko Babić, Ivan Ikadić, Vladović, Ne-
gota; po K 2:—: Marolt, Vojnović, Budimir Jakov-
čev, Ivo Vulića, Diković, Nikola Šimunović, Bolj-
ković, Sime Pavlović, Petar Rude, Petar Pavletić,
Ciril Kaštelan, Ivan Bitanga, Petar Jurićev, Ivan
Saugulin, Ivo Ilić; po K 1:—: Josip Herkov, An-
gelo Stanta. Prigodom Narodnog blagdana daro-
vao dalje: Obitelj dr. Zuccon K 50,—, Milko
Žmak K 5,—, Antonija Križanac K 2,—, obitelj
Krpmotić - Vesel K 50,—, obitelj Baselli K 20,—,
Josip Haln K 10,—. Ovi su iznosi stigili nam kasno
na večer te će biti sutra pribrojani sveukupnoj
svoti. — Naprijed za našu siročad. Ugledali se svi
u plemenite darovatelje.

Društvo prijatelja mladeži dobilo je sljedeće
darove: od k. k. Stabs-Volks- und Bürger-schule
für Mädchen in Pola, sakupljeno od učenika
K 101.04; od gospođice Obernik K 50,—; od
društva „Olympia“ K 58,—. Ukupno K 209.04.

Članovi Matice Hrvatske u Pull i okolici, koji
nisu još digli knjige trećeg ratnog kola, umoljavaju
se da iste dignu kod povjerenika dra. Iva Zuccona
odvjetnika u Pull.

Razdoba duhana u Pull. Naredna rasprodaja
duhana u Pull počima u utorak dne 9. t. mj. u
svim gradskim trafikama. Duhane se prodavati
samo onim osobama, koje su u posjedu iskaznica
za duhan. Količina duhana, koja otpada na svaku
iskaznicu iznosi: 1. Za civilne osobe, 70 cigara ili
200 cigareta ili 6 omota duhana. 2. Za radnike c. i
k. arsenala: 35 cigara ili 100 cigareta ili 3 omota
duhana. Rasprodaja dovršava u nedjelju dne 14.
tek. mj. u 12 sati o podne, tako da se poslije ovog
roka ne će više moći da kupi duhana na odrezak
i duhanske iskaznice. — C. k. fin. staže nadko-
mesar.

Koncert glazbe ratne mornarice. Danas će
glazba ratne mornarice svirati pred stožernom pa-
lačom na obali Franje Josipa. Raspojed: 1. G. Ros-
sini: Uvertura k operi „Giulietta Tell“; 2. O.
Nedbal: Vaidik iz opere „Vincilarka“; 3. Fr. Liszt:
1. ugarska rapsodija; 4. E. Nehl: „Čigo pod pen-
džerom“; 5. I. Kral: Kratke glazbene bilješke; 6.
W. Sykora: „Na Wörtherskom jezeru“, popunitica.

Radi tronutačne odsutnosti Braće izostao je
danas u našem listu nedjeljni članak u našem na-
rječju, budući da nam se ni Fr. a n i n a ni Mate
B a l o t a n i s u javili. Iz istog razloga izostala je
nedjeljna rubrika „Sa puljske ulice“.

Ratni vjersijski zavod za južno ratno pod-
ručje. U Trstu je počelo uredovati tajništvo cen-
sorskih kolegija ratnog vjersijskog zavoda za
Trst s okolicom i Istru. Tajništvo u svrhu, da
olakša interesima predlaganje molba za kredit ras-
poslat će svim istarskim općinskim uredima i dru-

prašine, papira, tražja i ostalog provirila glava, šo
me počela pozorno i nepovjerljivo promatrati, ma
da sam se bio zaustavio na prvoj stepenici, samo da
je ne preplašim. Oprezno i kao da je nijesam opazio,
spustih se po stepenicama, ali kad sam stajao tri
koraka od sanduka, iskoči četveronogi stvor i po-
bjegne, nekočiko puta oklećući glavu za mnom, sa
pšahim, zloslutnim očima. Bio je to mal pas, žučkaste
boje, sa kratkim ušima a mršav kao osušena istarska
butina, s'asine uspomene.

Ovaj se prizor opetovao nekočiko puta. Konačno
priviknuo se ja na psa i pas na mene. Dnevno na
isti sat dolazio je moj četveronogi prijatelj i glodao i
grizao i nas'adjivao se u sanduku za smeće te nije
više bježao, čim me smotrio. Tako smo se pri-
goditi jedan drugome. Ja sam mu slučajno doznao
za kuću, kojoj je pridijeljen, jer sam mu neki dan
na njegovu nijemu zamolbu otvorio kapiju. Stanovao
je u pristojnoj kući, kod građanske obitelji i tako
sam doznao njegovom nehotočnom indiskrecijom za
ratne tajne njegovih kućegazda.

Ali je pas — kažu — životinja, ma da je danas
isto tako korisna kao i mačak, iz kojega se pravilo
tako dugo zeće pečenke, dok ga posvema nestalo.
Sada su gladni želuci već izmislili pečenku od pasje

gim institucijama potrebite instrukcije i formulare.
Interesenti u Trstu, obratit će se za informacije
izravno do tajništva. (Potanje vidi naš današnji
oglas.)

Dnevne vijesti.

Rodoljublje, koje prekorađuju Nijemci. Schö-
nererov „Alldeutsches Tagblatt“ pripočuje ovu
Bismarkovu izreku od dne 11. prosinca 1867.:
„Drugo, osim njemačkog rodoljublja gojiti nemamo
nikakvog razloga i nije biti naša zadaća. Ispravno
pripominje k tomu „Slovenec“: Kad bi slično re-
kao Čeh i Jugosloven, austrijska bi ga nještuk-
rija sva zajedno s pridodatkom „Resničara“ pro-
glasila veleizdajnikom i tjerala ga na vješala.

Proročanstvo. Pod tim naslovom donosi „Ar-
beiterzeitung“: i. veljače 1917., kad je proglašena
kobna odluka pooštrenog rata, rekao je tadašnji
drž. tajnik Helfferich u proročunskom odбору
Reichstaga ovo: „Kako prilike stoje, nema za mene
nade, da će Amerika doći u priliku, da efektivno
interventira u ratu“. Drž. tajnik mornarice admiral
von Capelle rekao je: „U vojničkom pogledu sma-
tram štetu, koju će nam zadati pristup Sjedinjenih
država u rat na strani naših protivnika jednak ni-
štici. Najprije treba tek naći tako često spomi-
njane stotine tisuća dobrovoljaca u Americi. Što se
mene tiče, neka postave u Sjedinjenim državama
stotine tisuća ljudi; no kako će ti doći u En-
glesku. Ako ih doista skupe — holleg si plijena na
morskoj pučini za naše podmornice ne možemo
zamliliti“. A danas je, kako je Haase u svom go-
voru u Reichstagu upozorio, prema pouzdanim vi-
jestima dopremljeno mnogo stotina tisuća Ameri-
kanaca u Francusku, a od američkih transportnih
brodova, koji su te čete prevozili, nije torpediran
ni jedan jedini.

Madžarska djeca putuju u Švicarsku. „Ven-
kov“ donosi: Dne 26. prošlog mj. projurio je kroz
Solnograd (Salzburg) posebni brzovlak s transpor-
tom djece u Švicarsku. U jednom su vozu bila ta-
lijanska djeca iz Trsta, u dvjem vozovima bečka
djece a u šest vozova madžarska djeca iz Ugu-
ske. Vi. sekcija ugarske zemaljske skrbi za mladež.
— Madžarsku je djecu bilo svako moguće poznati
već po punim bujnim licima. A ipak idu na opo-
ravak u Švicarsku. Ironija!

Pošanski promet ratnih zarobljenika s Rusi-
jom. Oblčna pisma, pošt. dopisnice i pošiljke sa
darovima mogu se od sada unaprijed šljati austro-
ugarskim ratnim zarobljenicima u Rusiji putem Nje-
mačke. Iste vrsti pošiljaka ratnih zarobljenika do-
puštene su također u prometu iz Rusije.

„Novice“. List Šušteršičevih pristasa. Ipak
„izabio“. „Slovenec“ javlja: U Ljubljani je počeo
izlaziti peti dnevnik pod naslovom „Novice“. Izdaje
ga skupina ljudi oko dr. Šušteršiča. List stoji na
protujugoslovenskom protudeklaracijskom stanovi-
štu, imade zadaću pomagati da se osudjeni dr.
Šušteršič podigne opet na no.e, te je pisan u
njemačko-vladinom duhu.

Prosvjeta.

Ekavština ili jekavština. U dvobroju
10/11 „Književnog Juga“ napisao je profesor na
bečkom sveučilištu dr. Milan Rešetar kraćku raspravu
o prevodima Vojnovičevih dela s obzirom na studiju
A. Wenzelidesa. Rasprava je pisana ekavštinom, te
je popraćena ovim značajnim rečima: Ko me pozna,
čudiće se, da sam ja ovu bečku napisao ekavski, a
bogami čudim se i ja sam, jer opet ja najbolje znam,
kako mi je na sreću prirasao moj lijepi jekavski govor,
koji me u tudjini tako živo i drago seća moga ne-
zaboravnog Dubrovnika. Ja sam dakle eto ovdje
prvi put pisao ekavski, jer sam time sam htio da
pokažem, da sam i ja spreman doprineti, ako us-
treba, tu žrtvu u korist narodnog kulturnog ujedi-
njenja. Ja, istina, ne dajem velike važnosti, da li se

jeleovine. Pas je i prije rata glodao, izgledane i ne-
čiste koristi i njuškao po blatu i smradu. Ali ja imam
sumnju, da mu je naš sanduk davao i objed i večeru.

Imade već nekočiko dana, što nijesam smotrio
mog žučkastog cučka. Iznevjerio se. Mislio sam, da
je drugdje otkrio Ameriku i već sam si ga pred-
očivao, kako struga i čeprka u drugoj kući i drugom
bogatijem sanduku. Ali sada znam za razlog.

Danas poslije objeda krenuo sam za poslom,
što me uvijek vodi mimo znamenitog sanduka, kad
li tamo smotrim plavokoso dijete, od šest ili sedam
godina, sa bistrim očima, zaprljanim rukama i de-
bećim prahom pokrivenim, bosim nogama i šdjećom
skrojenom od samih zakrpina. Ali modrobojna je
košulja, čiji rubovi vire iznad ovratnika, i svjedoči
za materinsku skrb, čista. Nekočice se dosjetih žuč-
kastog psa, kad sam vidio oči mašina; ista plahost,
isto nepovjerenje. I dokora sam doznao, zašto je moj
kućak izostao.

I taj je mašis grtao i kopao po smeću. Tog su
dana bacili u smeće kup pljesnivog, isušenog i uz-
brstelog krumpira. Taj je krumpir kupio i puno
s njime džepove i kapu. Dečko je stajao preda mnom,
kao da sam ga prenerazio kod kradje. Bilo je dođuše

govori i piše ekavski ili jekavski, jer to ne smeta niti izdaleka toliko, koliko smeta razlika u slovima, pa sam zato potpuno uveren, da ćemo moći govoriti o pravome ujedinjenju tek onda, kada se složimo, da svi pišemo jednom istom azbukom i to latinicom, ostavljajući ćirilicu i glagolicu za crkvu, gde bi se obe imale čuvati kao mjo i častan spomen starine. Ali opet, kad bismo mi svi Srbi i Hrvati prihvatili ekavski izgovor, time bi se i u jeziku znatno približili braći Slovencima, s kojima smo se stopili u jedan jugoslavenski narod s istim željama! A time bismo išli u susret i našim susedima na istoku, Bugarima, koji takodjer ponajviše ekaju. Ako je dakle trebilo za narodno ujedinjenje, žrtvuimo i jekavski govor. — Tudjini, koji iz ljubavi ili ina kojeg drugog uzroka, uče naš jezik sa naši djači, a bogami i mnogi odrasli ljudi to će rado prihvatiti, jer neće više trebati da razmišljaju, imadu li pisati je ili i je ali žrtvuimo još pre ćirilicu izvan crkve i to ne po tudjoj zapovedi, već po vlastitoj slobodnoj volji, pa ako nam u tome poslu ko hoće da sa strane pomogne, prihvatimo njegovu pomoć i nemojmo da se u tome pokaže istina one naše narodne reči: kad su pitali Marka Kraljevića: „Zašto blise Marko najpre poturčio?“ a on odgovorio: „Za inat!“

Kurentov Album. U Ljubljani stvorilo se konzorcij, što će izdavati humoristički list. Kao predobjava budućeg lista izasao je taj „album“, koji služi na čast izdavačima. Karikature, a pogotovo one Smrekarove, sadržane u tom svesku, nemaju ništa zakutnoga ili malogradjanskoga, koje bi odavale usko obzorje. To su djela, koja bi bila na ukras svakom svjetskom humorističkom listu. Prije svega moramo istaknuti Hinka Smrekar, poznatog slovenskog slikara, koji je zastupan velikim brojem perorisra. Hinko Smrekar nije samo valjan crtač, on je i nešto više: on je duhovit i veoma naobražen čovjek, sa jakom žilom humora i satire. Njegove su slike upravo krate zabavni situlca i nikad se čovjek ne može dosta nagledati njegovih vanrednih karikatura. Sadržaj je njegovih karikatura upravo raskošno bogat. Iz svake pojedinosti njegovih slika, učilo bi štedljiv crtač po jednu samostojnu karikaturu. Pogledamo li njegovu „ranu krizmu“, gdje grof Czernin krizma gadjio bičem nepokornu slavensku djecu, otkrit ćemo čitavu satiričku epopeju; čitava je jedna povijest predočena karakterističkim crtama. Oltara slika sv. Sebastijana, alias Slavenstva, prebodenog strijelcama § 14, stupovi na obim stranama oltara u obliku okomito postavljenih topovskih cijevi, granate upotrebljene kao svijećnjaci, bodljikava žica mjesto zastornog ukraska, bljesni njemački i madžarski vikači preobučeni u madžarske i njemačke majke, grof Czernin kao biskup i kao zmaj, sa glavom produljenom u zmiju, koja čini utisak biskupske mitre, sa gvozdenim krokodilskim pandžama i sa igračkom-željeznicom, koja vozi ukrajinsko brašno i rumunjski petrolej, bečki Moricnovinar, polu majmum i polu člvo — uspjela snimka Moritza Benedikta, izdavača „Neue Freie Presse“ kao crkvenjak, konačno debeli redar sa plkelhaubauha i strijelovodima na vrčima, koji kumu u Jugoslavenima i Cesima, — sve to bi manje duhovit i više ekonomički crtač upotrebio za bezbroj karikatura i slika. Ali Smrekar kao da imade

predmeta za svoje karikature na pretek, jer se ne bi inače njima tako razbacivao. Ali baš radi tog bogastva njegove su karikature gdjedog tako prenatrpene, da postaju kadkada nepreglednima, a na prvi se pogled dojmje kadkada kao stvari srednjeg talenta. U tom se sastoji čitava vrijednost ali takodjer i mana Smrekarovih karikatura, koje su upravo genijalno zamišljene ali mnogo puta — kao što u ostalom takodjer u poznatim razglednicama i k Martinu Krpanu — prebogat na pojedinostima, koje svračaju pažnju od glavnog predmeta te su na uštrb jednodnosti utiska. — Na veoma je uspjeti način primijenio maniru Breugelovu slikanja seljaka i seljačkog života na sadašnje doba. To će biti možda jedna važna uspomena iz svjetskog rata, nalik na poznat Goyin rad. Ova slika nije tek puka karikatura, ona sadržaje nešto dubljega i bolesnijega. — Polag Smrekaru zaslužuju pažnju Podrekar, koji je valjan crtač te je zastupan među ostalim sa veoma uspjelom karikaturom Marsa-Hindenburga. — Na literarni sadržaj, koji kao što i nekoje drug slike, što ne odgovaraju u svakom slučaju umjetničkoj visini imenovanih radova, ne ćemo se osvrtaati. — Novi je list dokaz neumorne revnosti i poduzetnog duha malog slovenskog naroda, koji će — održi li se list na onoj umjetničkoj visini, na kojoj stoji album — imati humorističko-satirički list, kojega će zavidjati Slovencima i velik narod.

Danaki roman „Zabavne biblioteke“. Primili smo 103. knjigu ove lijepe „biblioteke“ s romanom „Julijin dnevnik“ od danskoga pisca Petra Nansena. Djelo je ljubavno, a radnja mu se odigrava u Kopenhagenu. Cijena K 1.80.

Knjige

„Matice Hrvatske“, „Zabavne biblioteke“, „Moderne biblioteke“ i „Humorističke knjižnice“ mogu se dobiti u podružnici Jos. Krmpotić, ulica Franja Ferdinanda br. 3.

Mali oglasnik

Politeama Ciscutti
Danas u nedjelju, dne 7. srpnja kinematografske predstave sa ovim programom:

Travankorska Kraljičina
drama u 5 čina sa Elga Book u glavnoj ulozi.
Posvuda veliki uspjeh!
Samo za Pulu!
Početak: 3, 4:30, 6 i 7:30 sati.

Ulaznica za prizemlje i lože K 1.20, naslonjač K —.40, lože K 2.—, galerija K —.60.
Salonki orkestar.
Samo za odrasle!

U trgovini pokuštva, Fil. Barbatića,
u Šišanskoj ulici,
prodaje se novo prispjelo pokuštvo.

KINO CRVENOG KRIŽA
Ulica Sergija broj 34.

Današnji raspored
„Četiri djavla“
umjetnički roman sa predigrom i 3 čina.

„Boj sa visogorjem“
vojnička naravna snimka.

Početak: 2:45, 3:55, 5:05, 6:15 i 7:25
Ulazne cijene za ovaj film I. mjesto K 1.20; II. mjesto 60

Ući se može kod svake slike
Ravnateljstvo si pridržaje pravo promijeniti raspored.

2 dobra magarca skup sa kolima
prodaju se kod Krišanča Monte Busoler, Šišanska ulica.

„Kreditno i eskomptno društvo“

Pula trg. Cuslova 45
prima u pohranu novac uz najviši moguć kamatnjak, te isplaćuje uloške po dogovoru, bez obzira na ratno doba u svakoj visini.
Uredovni satovi samo od 4. do 5. po podne.

Podpisujte ratni zajam!

Ratni vjeresijski zavod za južno ratno područje

Donaj se na znanje, da je
Tajništvo cenzorskih kolegija za Trst sa okolicom i za Istru
počelo uredovati
u Trstu, ulica Campanile br. 12.
Uredovni su satovi svaki dan (osim nedjelja i blagdana) od 9-1 i 4-6

ZIVNOSTENSKA BANKA
PODRUŽNICA U TRSTU, Via Ponte Rosso 7. Via tita palača.
Dionička glavnica: K 100,000.000.— Pričuve: K 32,500.000.—
Obavlja sve bankovne, burzovne i mjenjačne poslove najkulantnije.
Brzojavni: Živnostenska - Trst. CENTRALA U PRAGU UTEMELJENA 1865. Telefoni br.: 2157, 1078, 1089.
PODRUŽNICE: Beč, Brno, Budjevojice, Friedek-Mistek, Karlebad, Král. Hradeo, Iglava, Klatovy, Kolin, Krákov, Lwów, Molnik, Mor.-Ostrava, Olomuo, Pardubice, Plsek, Plzenj, Prostějov, Belohenberg i Tábor.

smeće, ali zatečen je u tudjoj kući, na tudjem smeću. Čitao se u njegovim očima, kako čeka, da ga istjeram i bio je pripravan na skok, koji bi ga izbavio iz neprilike.
„Što će ti taj gnjili, pokvareni krumpir, što sino ga bacili u smeće, jer ga ne možemo dati košima?“
„Jesti“, progundjao je kroz stisnute zube i oborio oči.
„Tko će ti kuhati?“
„Majka.“
„Gdje ti je otac?“
„Radi.“
„Imaš li braće?“
„Trojicu.“
„A što ti rade braća?“
„Jedan radi, a druga dvojica idu u školu.“
Opazio sam na jednoj stepenici školske knjige i pisanke, lijepo popisane ali nečiste, kao što i razdrapane knjige. Zapitah ga, u koji razred ide i koliko je star, te mi javi, da ide u drugi razred talijanske škole i da imade 8 godina. Nerado je govorio. Teškom sam mukom doznao, da već dugo vremena nije objedovao, da ne pije kave, da jede samo jedamput na dan. U prvi sam mah pomislio, da su možda

krivi nemarni roditelji, te sam ga zapitao, što i kad jede njegova majka. Odgovorio mi, da jede jedamput na dan s njima i to na večer, uvijek neke travurine, kojima je on nadjenao neko čudnovato ime.
Mislio sam, da dijete laže, da nije došlo u onaj sanduk po krumpir, već da je tražio kojekakve igrarije, jer je držao u rukama jedan komad električne žarulje, što se pokvarila i bila bačena u sanduk. Osim toga imao je dvije limene kutije sa školjkama i puževima polag svojih knjiga na skalama. Ali uvjerio me, kad sam mu dao prilican komad palente. Za tren je nestao.
Kasnije sam doznao, da nije to prvi put, što su ga zatekli kod sanduka za smeće. Kazali mi, da je svaki dan tamo i da svaki dan traži tamo nešto.
Pas ne do'azi više. Potpunoma je izostao. Nema u smeću ništa probavljivoga za pasji želudac, otkako je osamgodišnje dijete otkrilo ovo bogastvo, ovu raskoš...

miran, bez uzrujanja i uzbuđenja. Danas je i to neizvedivo. Bijeda i jad sje ti pred oči, nameću se tebi, i ako ti, kojemu je sudbina bila milosrdnija, osjećaš grozu i mržnju, ako u tebi uskipi bijes, što će osjećati taj jadnik siromah. Ja nijesam kriv tom ratu, nedužan sam čitavoj bijedi — ali neka dodju neka zapa'e moju kuću, neka mi opljačkaju sve, neka me muče i mrevare, ja osjećam, da bi taj gnjev bio pravedan, da bi osveta bila odmazdom. Za koji zločin kaznila je sudbina nestašno dijete neopis'vim nevježama, zašto mora da propada pod posljedicama tuđih grijeha? Ali ja sam kriv, što bolje živim, bolje jedem, bolje sam obučen. Moja pojava mora da djeluje kao izazov, mora da potpali srdžbu, jer svatko ima pravo na dobru hranu, na top'u odjeću i obuću, na kaza'iste i kinematografe, na udoban miran život. Dijete nije baš ničim izazvalo okrutnu sudbinu, ničim zavrjedilo onoliku kaznu.
Nije to ludo maštanje, nije to plod bolesnih napetih živaca. To je snimka slučajja iz našeg grada, za kojega mogu navesti svjedoke, imena, ime djeteta, njegovu starost i sve ostale nužne potankosti. Slutite li, kako plövimo punim jedrima?

pojedini
LJENA listu: U pre...
čitavu god. K 4...
polugodište K 2...
romanesčno K 12...
jedno K 4.—, u mal...
daji 16 fl. pojedini...
OGLASI primaju...
upravi lista trg. Cus...
Sodina IV.
Bo
Vijesti, što d...
da se između Nj...
potpuni sporazum...
ma'o važnih, ali...
ne radi se samo...
Nijemaca. Imade...
novinama prešuć...
veoma pametno...
novih prijatelja...
ruskih stranaka i...
boljumu. Trocki...
bili plaćeni agen...
nijeti dokaza, jer...
nijesu krivi oni...
utisak.
Izgleda, da...
državanju anarhi...
može međutim...
stvima, a zemlja...
pod carističkim j...
boljševičkom ter...
ili radnička stran...
idea'. Ostali su...
socijalni demokrat...
izlika za sebične...
demokratska niti...
u interesu Lenina...
Nije to pokret je...
boj'm životom. I...
narodne ru'je, k...
a pogotovo repu...
nudja manje pri...
frazee'ogija.
O ruskim p...
neizvjesnost. Kaž...
vasti prekinut...
četešćana izmjena...
istih. A' da...
Be'činu uskrađuju...
o Rusiji nego li...
bio je 6. t. mj. p...
dozna'i smo vije...
čič' zatvorena, k...
bi to sigurno nem...
kategorički demer...
koje dodavaju k...
nepovoljnim brz...
zaključiti, da su...
ještenci o prilikan...
jer bi tim uredin...
canja kojegod vij...
Nevidivo a'...
sama naše velik...
Što će se dotkati...
kazati. Međutim...
koje nam vele, d...
pokret, iz koji pr...
višeke oligarhije...
mišljenja, ujedin...
sije. Kao protupo...
rob'jenici njemač...
bore sa boljševič...
ovi zarob'jenici...
Čeho-Sovaka sa...
v'ada bila svrgnu...
da su se u V'a...
prema jednoj naj...
protiv boljševič...
mena. Sa Japanci...
na murmanskoj o...
sjeverna ruska ob...
je razvidno tako...
prog'asili u Murm...
Bojševičci običava...
uvijek u onim po...
prijeti takva pogil...
vrijeme smatrati...
Protiv ovih...
zacije. Da je ov...
bi danas mi'ljuna...
su postig'li većih...
skrajnoj Sibiriji, n...
iz- toga se dade...
ostao, kao što i s...
gesta bez posljed...
U Rusiji se...
ima znademo ma...